

Arrest

nr. 313 601 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. HINNEKENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Igbo etnie. U bent geboren op [...] mei 1985 in Lagos City, Lagos State. U volgt het middelbaar onderwijs en gaat hierna aan de slag in o.m. een supermarkt en in de dagopvang.

U huwt met T.. Uit dit huwelijk worden 2 kinderen geboren. Wanneer uw zoon D. zo'n 3 jaar oud is, heeft hij enkele epileptische aanvallen. U gaat hiervoor naar een ziekenhuis, maar hij krijgt enkel medicatie voorgeschreven. U merkt veranderingen op in het gedrag van uw zoon. T. zegt dat uw zoon vervloekt is en neemt hem soms ergens mee naartoe.

U weet niet waar uw zoon naartoe gebracht wordt, maar wanneer hij terug thuis komt, is hij volledig overstuurd. Wanneer uw dochter E. enkele weken oud is, eind 2016, besluit u weg te gaan bij de vader van uw kinderen. U trekt in bij uw vader.

T. neemt meermaals telefonisch contact op. Hij bedreigt u en scheldt u uit. U denkt dat hij D. iets kan aandoen. U besluit niet meer op te nemen wanneer hij belt. Na enige tijd belt hij u ook niet meer.

Rond het jaar 2018 besluit uw vader in Omaja, Abia State, te gaan wonen. U volgt uw vader naar diens dorp. U werkt hier o.m. op de boerderij en verkoopt tweedehands kledij. D. wordt in Omaja naar de dagopvang gestuurd. U kan enkele sessies bij een logopedist betalen, maar zet dit stop omwille van financiële redenen. U probeert D. zo goed als mogelijk te helpen in zijn functioneren. Er wordt geroddeld over D. omdat hij anders is dan andere kinderen.

U leert B. kennen. Zij vertelt dat u in Europa hulp zou kunnen bekomen voor uw zoon. Via B. leert u J. kennen. Hij helpt u met het aanvragen van een visum via de Spaanse ambassade. U verlaat Nigeria op 17 juli 2022 en reist via Marokko en Spanje naar België. Op 22 mei 2023 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van uw zoon D. en uw dochter E. als vergezellende minderjarigen werd ingediend. In België wordt D. naar het bijzonder onderwijs geleid. Er wordt een autismespectrumstoornis vastgesteld.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de paspoorten van uzelf en uw beide kinderen, medische documenten aangaande uw zoon, een diagnostisch verslag van een differentiaal onderzoek aangaande uw zoon, documenten van het CLB, een individueel handelingsplan opgesteld door Futura, een arbeidsovereenkomst en een brief van Ligo.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaat om een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u met uw zoon D. bent moeten vluchten voor diens vader T. (notities CGVS, p. 5 + p. 13-14). U vreest dat hij uw zoon D. iets zou kunnen aandoen omdat hij volgens hem vervloekt is nadat hij als peuter enkele epileptische aanvallen heeft gehad en zijn gedrag daarna veranderde. Aangaande uw zoon D. werd de diagnose autismespectrumstoornis weerhouden, u legt dienaangaande een diagnostisch verslag dat door Psyworks werd opgesteld, medische documenten, de documenten van het CLB en het individueel handelingsplan dat door Futura werd opgesteld, neer (diverse documenten beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). De diagnose autismespectrumstoornis wordt niet betwist in het kader van deze beslissing, doch kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

*Aangaande een vrees voor vervolging vanwege de autismespectrumstoornis van uw zoon D. kan worden opgemerkt dat, hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt, kan blijken dat personen met een ontwikkelingsstoornis het slachtoffer kunnen worden van sociaal stigma, uitbuiting en discriminatie en ze door hun familieleden vaak worden beschouwd als een bron van schaamte, zulk een vrees **in concreto** dient te worden aangetoond, omdat niet kan worden gesteld dat elke persoon met een beperking een vrees voor vervolging koestert. Uw persoonlijke omstandigheden, alsook die van uw zoon, dienen bijgevolg te worden meegenomen in de beoordeling van de aangehaalde vrees.*

U verklaart Nigeria te hebben verlaten, en vandaag niet te kunnen terugkeren omwille van uw ex-echtgenoot T., die uw zoon D. iets zou kunnen aandoen omdat hij meent dat D. vervloekt is. Dienaangaande dient echter opgemerkt te worden dat u de laatste keer contact had met T. nog voor u naar Omaja verhuisde. Uit uw verklaringen blijkt dat jullie naar Omaja verhuisden toen D. zo'n 5 jaar oud was (notities CGVS, p. 5-6). D. is

geboren op 9 oktober 2013, zoals blijkt uit diens paspoort (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier).

Jullie verhuisden dus rond het jaar 2018 naar Omaja. Sindsdien heeft u enkel nog via uw zus vernomen dat T. twee kinderen heeft gekregen (notities CGVS, p. 7), maar verder heeft niemand u nog iets over T. of diens familie verteld. Het verwondert dan ook dat T. actueel nog iets zou ondernemen t.o.v. u of uw kinderen, te meer daar jullie **sinds 2018 helemaal geen contact meer hebben**. Bovendien uitte u zelf geen vrees voor T. toen gepolst werd naar eventuele alternatieve vestigingsmogelijkheden (zie infra) (notities CGVS, p. 11). Deze vaststelling toont aan dat u actueel geen vrees voor vervolging vanwege D.'s vader te koesteren heeft.

Aangaande een vrees omwille van de ontwikkelingsstoornis van uw zoon D. dient verder opgemerkt te worden dat, wanneer gevraagd wordt of u in een ander deel van Nigeria, buiten Lagos, kon gaan wonen, u zelf verklaart dat u **wel in Omaja zou kunnen wonen omdat u daar al geweest bent** (notities CGVS, p. 11). **Gevraagd naar het leven van uzelf en uw kinderen in Omaja verklaart u dat er niets speciaals was**, dat u werkte op een boerderij en soms dingen verkocht (notities CGVS, p. 7). Gevraagd of u problemen had in Omaja, legt u enkel verklaringen af over de vader van D. die u telefonisch bedreigde. **Aangaande uw contacten met andere bewoners van Omaja verklaart u dat zij over D. praten en zeggen dat hij vervloekt is** (notities CGVS, p. 15). U weet echter niet wie zegt dat hij vervloekt is. Gevraagd of de bewoners nog andere dingen doen of gewoon over hem praten, verklaart u "gewoon praten". **Roddels over kinderen met autisme zijn echter geen zwaarwichtige feiten die een internationale bescherming rechtvaardigen**. Bovendien verklaart u tijdens het onderhoud voor het CGVS zelf uitdrukkelijk dat u eigenlijk wel in Omaja kan wonen (zie supra). Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten immers alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat er in Nigeria geen goed onderwijs beschikbaar is (notities CGVS, p. 13), dat D. gewoon in de klas was maar er niets deed en dat hij niet duidelijk sprak. U verklaart verder dat hij op school wel opgevangen werd omdat u er betaalde voor de dagopvang (notities CGVS, p. 7). U was verder wel in de mogelijkheid om met de school te praten over D.'s situatie (notities CGVS, p. 15), ook al konden zij hem geen les geven. Gevraagd of u een gespecialiseerde school gezocht heeft voor D., verklaart u dat wel gedaan te hebben, maar dat een dergelijke school voor kinderen met bijzondere behoeften duur is (notities CGVS, p. 17). D. volgde eveneens enkele maanden spraaktherapie, maar u moest dit stopzetten omdat u dat niet meer kon betalen. Hoewel uit uw verklaringen dus kan blijken dat D. geen gepast onderwijs ontving in Nigeria, kan dit niet worden gelijkgesteld met vervolging, of ernstige schade. Onderwijsmogelijkheden vallen immers evenmin onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet en geven geen recht op internationale bescherming.

Tenslotte wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.'

Gelet op bovenstaande vaststellingen, slaagt u er niet in om een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO**

Country **Guidance** **Note:** **Nigeria** **van** **oktober** **2021**
<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Abia State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Abia State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

In het kader van huidige procedure legt u de paspoorten van uzelf en uw kinderen neer. Deze hebben slechts betrekking op jullie identiteit en kunnen geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen.

De arbeidsovereenkomst en de brief van Ligo i.v.m. een cursus Nederlands hebben geen betrekking op uw vrees voor vervolging en kunnen bijgevolg geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen.

Het diagnostisch verslag dat door Psyworks werd opgesteld, de medische documenten en de documenten van het CLB en het individueel handelingsplan dat door Futura werd opgesteld werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 27/02/2024. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekster de volgende schendingen aan: "schending van artikel 48, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 57/1 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het verdrag van Genève, schending van artikel 1,2,3,4 18, 24, 52 van het Europees Handvest, schending van de preambule artikel 3 van het EVRM, schending artikel 2,3,4, 5, 7, 14; 16,26 van het BUPO, schending van de preambule en artikel 1-3 van het Kinderechtenverdrag van het motiveringsvereiste, schending van de zorgvuldigheidsplicht".

Verzoekster brengt volgend verweer aan:

"Verzoekende partij is van nature optimistisch ingesteld, in de mate dat zij de toestand van diens zoon toch iets te rooskleurig heeft naar voorgebracht. Wanneer al in de rechtspraak gesteld wordt dat het onderzoek zich niet te beperken tot hetgeen er op het eerste zicht wordt voorgelegd(Cfr. E.H.R.M. F.G./ Zweden, 23/3/2016, nr. 43611/11), dan dient uiteraard hetgeen wel degelijk voorgelegd werd in de motieven van de beslissing worden betrokken. Dit is in casu niet het geval zodat de bestreden beslissing onmogelijk kan gemotiveerd zijn.

De zoon van verzoekende partij heeft een autismespectrumstoornis, een zeer bepaalde objectief vaststelbare handicap waardoor hij onderscheiden wordt van andere personen. Dit maakt dat hij door de maatschappij niet wordt aanvaard en hij totaal hulpeloos is. Hij heeft in het land van herkomst geen enkele vorm van scholing. Hij zal in het land van herkomst totaal geen werk kunnen vinden. De overheid biedt totaal geen afdoende bescherming tegen een dergelijke toestand. Een dergelijke toestand kan vergeleken worden met wat in de Belgische Grondwet omschreven wordt als de Burgerlijke dood, hetgeen verboden is. Dergelijke personen worden al te vaak slachtoffer van slagen en verwondingen en worden gedood, zeker als er geen bescherming meer zou zijn van de moeder. Eenmaal als de bescherming van diens moeder zou wegvallen, is hij een vogel voor de kat. Hij wordt daarbij zeker niet beschermd door de overheid. In het land van herkomst is het zich ontwikkelen tot een volwaardig rechtssubject totaal onmogelijk daar waar het zich kunnen ontwikkelen tot een volwaardig rechtssubject tot de meest fundamentele rechten van de mens behoort. Zonder bescherming van de moeder is hij niet in staat te overleven. Het is zelfs niet onwaarschijnlijk dat de staat overgaat tot vervolging van iemand die gehandicapt is. Wanneer de moeder er niet langer zou zijn valt juridisch de zorg voor het kind toe aan diens vader; juist deze vader die voornoemd wordt in de beslissing als zijnde niet langer relevant.

De vervolging gebeurt dan zowel door andere personen, daar waar de overheid enerzijds de betrokkene onvoldoende beschermd en anderzijds de betrokkene aan diens lot overlaat in die mate dat geen menswaardig leven kan geleid worden en de rechten inherent aan elke persoon kennelijk uitgehold worden. Het niet kunnen zijn van een volwaardig persoon en het zich niet kunnen verweren/overleven in de maatschappij hierdoor is zeker geen loutere medische problematiek, zodat het CGVS bevoegd blijft. ."

Verzoekster vervolgt met citeren van rechtsregels en rechtsleer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekster voert aan dat ze met haar zoon D. moest vluchten voor diens vader T. (notities CGVS, p. 5 + p. 13-14). Verzoekster vreest dat T. haar zoon D. iets zou kunnen aandoen omdat hij volgens hem vervloekt is nadat hij als peuter enkele epileptische aanvallen heeft gehad en zijn gedrag daarna veranderde.

Na kennisname van de elementen in het rechtsplegingsdossier sluit de Raad zich aan bij de volgende vaststellingen en motiveringen van verweerder:

- verzoeksters zoon D. werd blijkens verschillende bijgebrachte documenten gediagnostiseerd met het autismespectrumstoornis;
- inzake een vrees voor vervolging vanwege de autismespectrumstoornis van verzoeksters zoon D. blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat personen met een ontwikkelingsstoornis het slachtoffer kunnen worden van sociaal stigma, uitbuiting en discriminatie en ze door hun familieleden vaak worden beschouwd als een bron van schaamte. Dergelijke vrees moet echter *in concreto* worden aangetoond omdat niet kan worden gesteld dat elke persoon met een beperking een vrees voor vervolging koestert;
- verzoekster heeft sinds 2018 helemaal geen contact meer met T. en toont de actualiteit van haar vrees niet aan;
- inzake de vrees wegens de ontwikkelingsstoornis van haar zoon D. blijkt (i) dat verzoekster zonder noemenswaardige problemen buiten Lagos kon gaan wonen, namelijk in Omaja, (ii) dat de roddels in Omaja over kinderen met autisme geen zwaarwichtige feiten zijn die een internationale bescherming rechtvaardigen omdat de ingeroepen discriminatie onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin;
- hoewel uit verzoeksters verklaringen naar voren komt dat D. geen gepast onderwijs ontving in Nigeria, kan dit niet worden gelijkgesteld met vervolging, of ernstige schade aangezien onderwijsmogelijkheden niet vallen onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet en geen recht op internationale bescherming doen ontstaan;
- de medische problematiek is op zich geen reden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus omdat voor een verblijfsrecht wegens een medische problematiek de geëigende procedure moet worden gevolgd (een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980).

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongegrondheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het benadrukken van de autismespectrumstoornis van haar zoon, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en gebrek aan bescherming van haar zoon wanneer verzoekster er niet meer zou zijn en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder dat de problematiek van haar zoon niet een loutere medische problematiek betreft en dat verweerder bijgevolg dienaangaande bevoegd blijft.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht ten aanzien van de pertinente vaststellingen dat verzoekster géén contact meer heeft met T. (de voorgehouden actor van vervolging), dat de ontwikkelingsstoornis van verzoeksters zoon weliswaar kan leiden tot discriminatie maar dat deze niet voldoende is om te spreken over vluchtelingenrechtelijke vervolging in hoofde van haar zoon en dat de

medische problematiek van verzoeksters zoon niet ressorteert onder bepalingen inzake de internationale beschermingsstatus. Verzoekster brengt evenmin landeninformatie bij die de voorhanden zijnde landeninformatie kan weerleggen of ontkrachten inzake de situatie van personen met ontwikkelingsstoornissen.

De oplijsting van rechtsregels en rechtsleer zonder deze ook maar enigszins concreet toe te passen op verzoeksters zaak is evenmin nuttig ter weerlegging van de bestreden motivering.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven nuttig en dienstig te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (paspoorten van verzoekster en haar kinderen, de arbeidsovereenkomst en de brief van Ligo met betrekking tot een cursus Nederlands) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Abia State in Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS